

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 275/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, bytom M., pre namietané porušenie základného práva zaručeného čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sudcami Okresného súdu Michalovce v jeho konaniach na tomto súde a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. augusta 2004 doručená sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie základného práva zaručeného čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) sudcami Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v jeho konaniach na tomto súde.

Sťažovateľ uviedol, že z uznesenia Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 12 NcC 50/04-9 z 28. júna 2004 zistil, že iným zásahom sa sudcovia okresného súdu vymyslenými tvrdeniami, ohováraním, osobnými pocitmi a postojmi dopustili voči nemu porušenia základných práv zaručených čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy.

Sťažovateľ žiada ústavný súd:

„1. Prikázať Okresnému súdu Michalovce vo veciach sťažovateľa od prijatia nálezu Ústavným súdom SR konať bez prietáhov citovaných v tejto sťažnosti.

2. Zakázať Okresnému súdu Michalovce a všetkým sudcom tohoto súdu podľa uznesenia nadriadeného súdu, aby po prijatí nálezu Ústavným súdom SR, pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa citovaných v tejto sťažnosti postupom, ktorý im vytýka.

3. Priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000,- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy za citované porušenia jeho základných práv a slobôd v rozsahu finančnej náhrady z dôvodu naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 206 trestného zákona.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) bez prítomnosti navrhovateľa.

Ústavný súd skúmal, či má na prerokovanie návrhu právomoc, či tento obsahuje náležitosti predpísané zákonom, či nie je neprípustný, podaný niekým zjavne neoprávneným alebo podaný oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnený.

V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd má právomoc konať a rozhodnúť o sťažnosti len vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže ochrany tých práv, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, domáhať pred iným súdom.

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody. Prijatie takej sťažnosti vylučuje nedostatok právomoci ústavného súdu vyjadrenú v čl. 127 ods. 1 ústavy ako princíp subsidiarity (napr. II. ÚS 130/02).

Predmetom konania pred ústavným súdom je tvrdenie sťažovateľa, že tým, že sa sudcovia okresného súdu vylúčili z konaní v jeho veciach, o čom sa dozvedel z uznesenia krajského súdu č. k. 12 NcC 50/04-9 z 28. júna 2004, mali sa tam citovanými výrokmi dopustiť porušenia jeho ústavných práv zaručených čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Problematikou trestného stíhania a občianskoprávneho konania sa v zmysle čl. 142 ods. 1 ústavy zaoberajú všeobecné súdy (napr. I. ÚS 5/98).

Zároveň ústavný súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry upozorňuje, že ak má sťažovateľ možnosť domáhať sa ochrany svojich práv pred všeobecným súdom podľa čl. 127 ods. 1 in fine ústavy, je vylúčená právomoc ústavného súdu. Nedostatok právomoci ústavného súdu na konanie o sťažnosti nemožno odstrániť.

Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Z uvedeného dôvodu je ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, keď nie je daná právomoc všeobecných súdov (napr. II. ÚS 13/01).

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci.

Sťažovateľ sa zároveň dožadoval aj ustanovenia obhajcu v konaní pred ústavným súdom. Svoju žiadosť odôvodnil svojimi majetkovými pomermi, ako aj skutočnosťou, že advokáti v Košiciach žiadajú neprimerané zálohy v konaní pred ústavným súdom.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

Neprípustnosť sťažnosti znamená, že v danom prípade ide o zjavne bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto nebolo možné konať o žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2004